

Ход авасъ завършва с тремоло в тъпана, съответстващо на обредния преглед на дружината, извършван от *балтаджията*. Следващата мелодия е “първият същински русалийски танц” – в бавно темпо, което постепенно се ускорява, с въртене на русалиите със свити в лактите ръце и вдигнати саби. *Вторият русалийски танц* е с контрастна на първия мелодия, също с бавна и бърза част. *Третата русалийска* мелодия е известна като *Патроно (Петруно, моме Петруно)* – инструментален вариант на местна песен. Четвъртата русалийска мелодия се нарича *Бойна* – вероятно от името на областта Боймия, западно от Кукушко. Популярна е и извън русалийския цикъл като съпровод на едно от *тежките хора*, което се играе вместо с мечове, с хват за ръце [Манолов, 1987:98-108]. По-късно същият автор определя *Бойна* като втора русалийска в съставени от него CD албуми със зурнаджийска музика [D.11, D.13].

Днес русалийски игри могат да се видят само във фолклоризиран вариант, по време на фолклорни събори и концертни спектакли. В календарната обредност на Петрич те се смесват с маскарадните, дружините на *франгалиите* се сливат с тези на *станчинарите* в игрите и празниците от Коледа до Богоявление, чиято кулминация е градският празник Сурва на Нова година с карнавално шествие в центъра на града.

Краеведско изследване дава следното описание за празнуването му през последните десетилетия. Всеки петрички квартал (Дълбошница, Виздол, Шарон, Поляните и др.) сформира своя група от 30 до 80 души, която допреди 15 години е била само от момци и мъже, а в наши дни включва и млади момичета, облечени в носии. В групата има две ядра: русалийско от *франгалии* и *станчинарско* от маскирани мъже. Сред основните персонажи в групата са: двама зурнаджии, един тъпанджия, 20-тина *франгалии*, 20-тина *станчинари*, 10-15 *моми*, *булка*, *гяволи*, *арапи*, *пепелаш*, *мечкари* и *мечка*, *баба* и *дядо*, *магаре* или *камила*, *попове*, *доктор* и др. *Станчинарите* са облечени в кожи с козината навън, препасани са с колани със звънци, а в ръцете държат тояги или дървени саби. *Франгалиите* са облечени в бели ризи, бели тесни гащи, червен пояс, *чепкен* (богато украсен елек с крила) и бяла плисирана фустанела (*франга*). Подготовката за Сурва започва месец преди празника, като *франгалиите* и *станчинарите* се събират всеки ден под командата на *балтаджията* да разучават *хората* и игрите и подготвят костюмите. На 1 януари рано сутринта на кварталния мегдан излизат *балтаджията* със зурнаджиите и тъпанджията, които свирят *Русалийски сигнал*, докато се събере цялата група *станчинари* и *франгалии*. Подреждат се в три колони, като първи в средната колона е тъпанджията, а от двете му страни са зурнаджиите. Зад тъпанджията са *момите*, а зад зурнаджиите – *франгалиите*. След тях са *станчинарите* и *гяволите*, а отстрани вървят *арапите*. В този ред групата обикаля улиците на квартала и домовете. По пътя *франгалиите* и *момите* играят върху мелодията на *Алай* и *Първо русалийско хоро*. В дворовете на къщите се свири *Франгалийското – Второ русалийско хоро*. По домовете стопаните даряват дружината, като понякога плащат на *балтаджията* и си поръчват *хоро* – най-често *Гайда аваси*, а от по-младите – *Ширто*, *Кавраки Лено* и др. На всеки кръстопът дружината спира и *франгалиите* и *момите* играят *хора*. След обиколката на квартала дружината се отправя към центъра на града. Своеобразното състезание между групите от различни квартали започва по пътя, като всеки се стреми да открадне чуждата *булка* или да заглуши музиката на другия. Кулминацията на празника е на площада. За да се представи пред града като най-красива, най-голяма, с най-майсторски *хора*, всяка група се стреми да завземе повече място на площада.